

Nr 56.

Ankom till riksdagens kansli den 16 maj 1919 kl. $\frac{1}{2}$ 1 e. m.

Memorial, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande bankoutskottets utlåtande nr 48 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående personlig tjänst hos skolöverstyrelsen för extra biträdet C. H. Nilsson.

I proposition nr 255 hade Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att *dels* medgiva, att för extra biträdet hos skolöverstyrelsen Carl Henrik Nilsson må hos nämnda överstyrelse med ingången av år 1920 inrättas en personlig tjänst med de åligganden för Nilsson såsom innehavare av omförmälda tjänst, som av överstyrelsen bestämmas, samt med skyldighet för Nilsson såväl att i tillämpliga delar vara underkastad de för överstyrelsens ordinarie befattningshavare i allmänhet för åtnjutande av vid nyssnämnda tidpunkt gällande avlöningsförmåner stadgade villkoren och bestämmelserna, som ock att vid den ålder, då annan manlig ordinarie befattningshavare hos överstyrelsen är skyldig att avgå från tjänsten, mot åtnjutande av pension, beräknad efter samma grunder, som stadgats beträffande civila tjänstinnehavare i allmänhet, frånträda sin ifrågavarande befattning,

dels ock för berörda ändamål på allmänna indragningsstaten anvisa till årlig avlöning åt Nilsson ett belopp av 3,500 kronor, därav 2,000 kronor lön, 1,200 kronor tjänstgöringspenningar och 300 kronor ortstillägg, jämte tre ålderstillägg till lönen, vart och ett å 500 kronor, att utgå det första efter fem, det andra efter tio och det tredje efter femton års väl vitsordad tjänstgöring.

Bankoutskottet hade i sitt utlåtande nr 48 hemställt, att Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke måtte av riksdagen bifallas.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava kamrarna stannat i skiljaktiga beslut, i det att första kammaren bifallit, vad utskottet i utlåtandet hemställt, under det att andra kammaren med avslag å utskottets hemställan bifallit Kungl. Maj:ts proposition i ämnet.

Då frågan syntes utskottet vara av beskaffenhet att böra avgöras medelst gemensam omröstning, får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med första kammaren vill bifalla vad utskottet i utlåtandet hemställt eller att Kungl. Maj:ts proposition nr 255 icke måtte av riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har riksdagen i likhet med andra kammaren, med avslag å utskottets hemställan, bifallit Kungl. Maj:ts proposition i ämnet och således beslutit att *dels* medgiva, att för extra biträdet hos skolöverstyrelsen Carl Henrik Nilsson må hos nämnda överstyrelse med ingången av år 1920 inrättas en personlig tjänst, med de åligganden för Nilsson såsom innehavare av omförmälda tjänst, som av överstyrelsen bestämmas, samt med skyldighet för Nilsson såväl att i tillämpliga delar vara underkastad de för överstyrelsens ordinarie befattningshavare i allmänhet för åtnjutande av vid nyssnämnda tidpunkt gällande avlöningsförmåner stadgade villkoren och bestämmelserna, som ock att vid den ålder, då annan manlig ordinarie befattningshavare hos överstyrelsen är skyldig att avgå från tjänsten, mot åtnjutande av pension, beräknad efter samma grunder, som stadgats beträffande civila tjänst innehavare i allmänhet, frånträda sin ifrågavarande befattning,

dels ock för berörda ändamål på allmänna indragningsstaten anvisa till årlig avlöning åt Nilsson ett belopp av 3,500 kronor, därav 2,000 kronor lön, 1,200 kronor tjänstgöringspenningar och 300 kronor ortstillägg, jämte tre ålderstillägg till lönen, vart och ett å 500 kronor, att

utgå det första efter fem, det andra efter tio och det tredje efter femton års väl vitsordad tjänstgöring.

Stockholm den 16 maj 1919.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Hedenstierna, Gustafsson, Neiglick, Wickman, Roos, Enhörning* och *Modig* samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson, Bogren, Borg, Sommelius, Jonsson* i Gumboda, *Edbom, Borggren* och *Olsson* i Borg.

Reservation

av herr *Roos*, som ansett, att ärendet icke vore av den art, att det samma borde avgöras medelst gemensam votering, utan att frågan genom kamrarnas skiljaktiga beslut förfallit.
